

Jaarverslag

2022

Sinds 2006 helpen wij – met uw hulp - kinderen en jongeren in Soedan en Congo naar school te laten gaan. Het zijn kinderen zonder vader en kostwinner; soms hebben ze ook geen moeder meer. Het is fantastisch om te zien als jongeren hun leven kunnen opbouwen. Vooral als het meisjes zijn die weinig kans hadden op onderwijs omdat ze achtergesteld worden in hun cultuur. Hieronder een aantal voorbeelden die laten zien dat investeren in een opleiding een duurzaam effect heeft, maar dat het wel vaak een taai proces is.

Irene Mujijima uit Bukavu vindt werk

Irene studeerde met Khaki-steun economie in Bukavu, Zuid-Kivu. Dat ligt aan de oostkant van Congo. Een bevriende Congolese advocate had haar voorgesteld en gezegd dat het een slim meisje met potentieel was. Irene haalde inderdaad met gemak haar examens. Ze kon twee keer stagelopen, bij Cordaid (Nederlandse hulporganisatie) en IRC (Internationale organisatie), dankzij Corina's netwerk. Zo deed ze ervaring op in plattelandsontwikkelings-projecten.

Ze studeerde af in 2019. Helaas was het erg moeilijk voor haar om betaald werk te vinden. We zien dit vaak: jongeren uit arme gezinnen hebben weinig 'kruiwagens' (netwerk) om de juiste kansen te pakken. In landen met hoge werkloosheid en veel nepotisme kom je er niet zomaar tussen, al heb je nog zo'n mooi CV. We zien dat een aantal van 'onze' afgestudeerde jongeren nog steeds geen werk op niveau hebben. We blijven hen aanmoedigen en zetten waar mogelijk onze eigen contacten in. Gelukkig kreeg Irene nu een goede baan bij hulporganisatie Acted. Ze is verantwoordelijk voor Human Resource management – wat niet helemaal goed aansluit bij haar studie - maar ze hoopt later door te stromen naar projectbeheer. Ze is superblij met haar baan want ze kan nu de kost winnen voor haar familie. Misschien vreemd, maar zij is blij met deze verantwoordelijkheid! Het is haar ambitie om bij te dragen aan de ontwikkeling van haar land én om familieleden te helpen uit de armoede te komen.

Van schoolmeisje naar zakenvrouw en nu geëmigreerd naar Canada

Yvette Disanka heeft 9 jaar met Khakisteun gestudeerd. Twee jaar geleden belde ze uit Dubai dat ze op zakenreis was. Ze werkte na haar studie bij een hulporganisatie in Kinshasa en dreef ook een handeltje in schoenen, om bij te verdienen. Vorige maand belde ze ons weer, vanuit Canada, waar ze was voor een conferentie. Ze vindt Canada

super en gaat op zoek naar een *sponsor* die garant kan staan, zodat ze daar een verblijfsstatus kan krijgen. Ze wil graag in een land wonen met meer mogelijkheden. Is dat een 'brain drain' en zonde van onze investering? Nee, zo zien we het niet. Yvette zal meer tot bloei komen in een land dat functioneert. Ze kan dan zelfs meer voor haar eigen land betekenen. Yvette wil ervoor zorgen dat haar jongere familieleden naar school kunnen en dat haar oudere familieleden bij haar terecht kunnen als er een probleem is. Net als Claude, zijn er in Nederland tienduizenden Afrikanen die in hun thuisland een project hebben opgezet. En die trouw iedere maand honderden euro opsturen zodat hun familie niet in armoede hoeft te leven. Op de grote foto: Yvette dit jaar, en op de kleine foto toen we haar leerden kennen.

Ontmoeting in Kinshasa

Afgelopen juni was Claude op bezoek in Kinshasa. Ruth Mbuyi (afgestudeerd met Khakisteun, 2^e van links op achterste rij) riep zo veel mogelijk Khakistudenten bij elkaar. Ruth doet goed werk, ze controleert betaalbewijzen, houdt contact met studenten en volgt voortgang. De meeste studenten hebben met ons ook Whatsapp-contact maar internet is duur in Congo dus niet altijd voor iedereen toegankelijk. Ruth heeft ook drie meisjes voorgedragen die dit jaar zijn begonnen met studeren (Maeva, Julia en Jennifer). In de volgende nieuwsbrieven meer over hen.

Zuid-Soedanese meisjes weer naar school

In ons beleidsplan uit 2006 staat dat we weeskinderen in Soedan (Khartoem) willen steunen. In 2006 was Soedan nog inclusief Zuid-Soedan; dat land splitste zich af in 2011. (Noord-)Soedan werd alsmaar onveiliger, financiële transfers werden geblokkeerd en zo liepen we vast. Maar we wilden ons doel niet loslaten. Aanvankelijk probeerden we in contact te komen met meisjes in Zuid-Soedan die willen studeren maar niet kunnen. Dat lukte niet goed want we hebben ook vrijwilligers nodig die monitoren en begeleiden. Nu zijn we in Oeganda in contact gekomen met vluchtelingen uit Zuid-Soedan. De familie Kongi met wie we jarenlang in Khartoem bevriend waren, hielp met het selecteren van vier meisjes. Hun vaders zijn omgekomen in de oorlog en hun moeders hebben het heel zwaar. Oeganda is dan wel gastvrij voor vluchtelingen uit buurlanden maar betaald werk vinden is lastig voor hen. Onderwijs in Oeganda is relatief duur, het kost meer dan in Congo en zonder externe hulp zouden zij thuisblijven.

We hopen dat deze vier meisjes, Nyageth, Dojjwok, Grace en Nancy (zie hieronder op de foto) met Khaki-steun hun middelbare school kunnen afmaken en verder kunnen leren. Het zijn meisjes met pit en enorme motivatie! Meer over hen in de volgende nieuwsbrief.

Groot cadeau van Barendrecht Bethelbazar

Op 21 mei dit jaar vond de Bethelbazar in Barendrecht plaats. Dit is een initiatief van de Protestantse Kerk in Barendrecht, Commissie voor Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking. Deze commissie haalde eerder dit jaar al ruim 700 euro op voor ons tijdens een speciale kerkdienst waar Claude en zijn zanggroep optrad. De Bazar is een indrukwekkend project, ondersteund door veel vrijwilligers en het radioprogramma Hart voor Barendrecht. Er waren 4 goede doelen geselecteerd en daar was het Khaki Fonds er één van! De opbrengst overtrof de verwachtingen: ruim 20.000 werd opgehaald en dus ontvingen wij maar liefst 5.000 euro! Van tevoren waren Claude en Corina te gast in de studio en mocht Claude een lied zingen. Op de Bazar zorgde hij ook voor livemuziek. Het was een geweldige happening en we zijn heel dankbaar voor de grote gift! Op de foto: Corina in de stand met de andere goede doelen.

